

Cesta *pod ochranou sv. Michala*

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2023

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

prežívame dobu nepokojov. Konflikt na Ukrajine, v Izraeli, ale aj v iných kútoch sveta, ktoré nie sú pre masmédiá zaujímavé. Všade trpia aj nevinní. Do toho prichádzajú Vianoce so svojim posolstvom pokoja a radosti. Možno príde taká pochybnosť, prečo to Boh nezariadi inak. Ale tu na zemi máme výsostné právo slobody. Až takej, že môžeme odmietnuť Boha. Alebo ho prenasledovať ako Herodes alebo dať ukrižovať ako Pilát. Alebo ho paradoxne obžalovať, že za zlo môže Dobro. No keby sme sa v Biblii dočítali, že si máme ubližovať, tak by to bola aj jeho vina, ale nič také Boh človeku nehovorí. Naopak, chce, aby sme žili v mieri a pokoji. Keď voláme: „Príď kráľovstvo tvoje“, musíme sa modliť modlitbu až do konca. Aj keď vôľa tvoja a odpusť nám, ako aj my odpúšťame. Lenže niektorí sa modlia - príď kráľovstvo moje a pre mňa a keď pokračujú, nemajú tam nič o odpúšťaní a láske. Aj za čias Pána Ježiša ho obžalovali, že mocou kniežata zlych duchov vyháňa zlych duchov. Až takto to vieme celé dopliesť. Diabol rád dáva vinu na Boha. Už Adama presvedčil, že Boh chce vlastne človeku zle, keď mu nedovolí ovocie rajského stromu. Musíme si dať na neho pozor, lebo je nazvaný otec klamstva. Ježiš je predpovedaný ako Kráľ pokoja. Sv. Pavol o ňom napíše, že on je náš pokoj. Aby sme videli veci inak než tento svet, potrebujeme sa učiť pozeráť na svet Božími očami. Veľakrát mi pomohlo, keď som sa pýtal, ako na ten či onen problém pozerá Boh?

Niekedy som si uvedomil, že on by bol pokojnejší, pokornejší, milosrdnejší a podobne. Pohľad na jasličky nám hovorí - neprišiel som nikomu ublížiť, prišiel som vás spasiť. Neskoršie apoštolom povie - svoj pokoj vám dávam, nie tak ako svet dáva. Jeho pokoj nie je tak plytký ako radovánky tohto sveta. Vianoce sú pre mnohých dňami oddychu, zábavy, výletov na chaty, lyžovačky. A popri tom zabúdajú na posolstvo Vianoc. Radujú sa sami a nepocítia krásu z darovania sa pre iných. Človeka naplnia láska, ale aj darovanie lásky. Keď iba prijíma lásku, chvíľu ho to teší, ale potom je prázdny. Tak paradoxne sa naplníme vtedy, keď sa darujeme pre iných. Ako to hovorí modlitba sv. Františka - len vtedy, keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých. Len keď odumierame seba, povstávame k večnému životu. Vianoce nás učia, že láska sa nemôže zastaviť len pri pocitoch, ale musí prerásť do lásky dobrých skutkov. Niektorí si myslia, že sú dobrí kresťania, lebo nekradnú, nikomu neubližujú. Lenže Boh od nás nechce len to, že nič nerobíme zle, ale že máme robiť dobre. A tu je veľa hriechov, kde jednoducho zlyhávame. Zanedbáme dobro, ktoré sme mohli urobiť. Podľa skutkov budeme nakoniec súdení. Čokoľvek sme urobili jednému z týchto maličkých, urobili sme samotnému Ježišovi.

Prajem vám krásne, milostiplné Vianoce. Nech pokoj Boží, ktorý priniesol Ježiš, zaplaví vaše srdcia a rozlieva sa vo vašich domovoch. Nech sa nikto necíti opustený a to hlavne nie v kruhu vlastnej rodiny. Nech svetlo Pána Ježiša prežiarí každú tmú konfliktov. Od tých malých rodinných až po tie svetové. Vela požehnaní!

Marián Vivodík, farár

*Na jedličke sviečky svietia,
v jasliach leží Božie dieťa.
Nech vás jeho láska hreje,
žiari i v tmách beznádeje.
Do srdc, duší vašich vloží
radosť, šťastie, pokoj Boží.*

*Požehnané a milostiplné Vianoce
všetkým čitateľom zo srdca žela
redakčná rada.*

*Reliéf narodenia Pána z Medžugoria
Foto: Marián Vivodík*

VIANOCE SÚ NIEČO VIAC AKO LEN VIANOCE

Opäť je tu vianočný čas a ja premýšľam nad tým, čo to pre mňa znamená. Každé Vianoce sa v tomto svete zdajú byť rovnaké. Vianočné reklamy, ktoré nás majú presvedčiť o tom, že potrebujeme viac ako máme. Vyzdobené nákupné centrá od novembra s hlasnými piesňami, že Vianoce sú tu opäť. V televízii bežia filmy o láske, ktorá nie je tým, čím by láska mala byť. Zbesilé nakupovanie, pečenie a stres z nich robia len akúsi tradíciu. Áno, ľahko sa to hovorí. Veď predsa chceme dobre vyzeráť, byť s blízkymi, mať krásny čas. Ale smutný koniec Vianoc a všetkého ošialu prichádza po Štedrej večeri. Nie je však na tom niečo nesprávne? Nie sú Vianoce viac ako vianočné pečenie,

upratovanie, zdobenie, list Ježiškovi so z roka na rok zvláštnymi očakávaniami, stres, naháňanie sa, pretekánie sa s priateľmi, kto má aké koláče, kapor, Štedrá večera so zovretým žalúdkom, či je všetko tip-top? Človek ani nevie, čo cíti. Zhon, tlak a stres? Alebo radosť z Tvojho narodenia? Nie je to iba tradícia, ktorá nás má na pár dní urobiť šťastnejšími a obmáčať naše srdcia zabalené v škrupe starostí, nedôvery a beznádeje. Je to príležitosť, ktorá nám znovu a opäť každý rok dáva nádej, že náš Spasiteľ nie je na obláčiku niekde hore vysoko, ale je tu, medzi nami. Prišiel sem, aby nás zachránil. A nie iba v čase Vianoc, ale stále. Je tu. Blízko. Na dosah.

V zhone bežných dní nerozmýšľam nad tým, čo od Teba tieto Vianoce chcem. Mám taký pocit, že už nemôže byť dôležité, čo chcem ja od Teba, ale ty odo mňa. Chcem prísť, sadnúť si vedľa Teba, chytiť Ťa za ruku a spýtať sa Ťa. Pane, čo odo mňa chceš? Prichádza odpoveď, chcem teba. Chcem tvoju lásku a pozornosť. A čo Vianoce? Ako ich mám prežiť? Jednoducho. V láske. Nič viac. Len v láske, ktorá lieči bolesť, zlo, samotu, hriech. V odpúšťajúcej láske, ktorá nehladá na hojnosť prestretého stola, ale na hojnosť srdc okolo stola. Podarí sa mi to? Musím to aspoň vyskúšať. Veriť v bezhraničnú lásku, ktorá sa nedá pochopiť.

Soňa Krajčovičová

Púť do Medžugoria

Púť do Medžugoria je v Jaslovských Bohuniciach každoročná tradícia. Vždy sa nazbierajú ľudia z nášho kostola aj z okolitých farností. Tento rok išlo z Bohunic 49 účastníkov. Odchádzalo sa 13. septembra o sedemnástej hodine zo zastávky. Vo večerných a nočných hodinách sme prechádzali cez Maďarsko a Chorvátsko. Do Medžugoria sme dorazili v ranných hodinách nasledujúceho dňa. Čakal nás nabitý program. Po ubytovaní sme mali možnosť prehliadky areálu a po nej nasledovala katechéza františkána aj o pôste. Každý večer nás čakal svätý ruženec, svätá omša a adorácia pred Najsvätejšou sviatosťou oltárnou. Svätú omšu sme mali prekladanú do slovenčiny alebo češtiny cez vlastný telefón. Na náš sviatok Sedembolestnej Panny Márie, 15. septembra, sme v skorých ranných hodinách vystúpili na vrch Podbrdo, kde je aj socha Panny Márie. V sobotu nás čakal zase výstup na vrch Križevac, ktorý bol náročnejší. Každému trval výstup rôzne dlho, v priemere to bolo približne päť hodín. Navštívili sme aj hrob pátra Slávka a komunitu narkomanov Cenacolo. V nedeľu sme po ranej svätej omši v žltej dvorane vyrazili domov cez Chorvátsko. Najprv sme sa stavili pri podo-

bizni Lurdskej jaskyne a neskôr na Makarskej riviére, kde sme si mohli oddýchnuť na pláži a okúpať sa v mori. Domov sme sa vrátili skoro ráno v pondelok 18. septembra.

Aj naše farničky nám povedali, ako sa im páčilo:

Mária: Tento rok sme dostali možnosť navštíviť pútnické miesto v Medžugorí. Navštívili sme známe posvätené miesta a pripojili sme sa k spoločným modlitbám na Križevaci - krížovú cestu, na Podbrde - svätý ruženec, osobné modlitby a adorácie. Pár dní sme prežili v tichu, pokoji v modlitbách pri Panne Márie a Pánovi Ježišovi, ktorý skončil na kríži. Zároveň sme v modlitbách mysleli na našich najbližších, čakajúcich doma. S dobrým kolektívom a ochotnou, spoľahlivou dopravou sa dobre cestovalo, putovalo a mali sme šťastný návrat domov za našimi rodinami.

Adriana: Medžugorie je pre mňa tak pežeh-

nané a milostami naplnené miesto, že cítim túžbu ísť tam znovu a znovu. Všade je cítiť pokoj a vnútornú radosť z tak krásneho miesta. Je to premodlené miesto a je cítiť, že sa tu naozaj dejú zázraky. Každý rok túžim vyšliapať Križevac a ísť na Podbrdo, vždy je toľko prosieb, ktoré tam odovzdám. Viem, že nikto z nás nezabudne Panne Márii poďakovať za jej ochranu a príhovory u jej syna. Ja to v mojom živote veľmi cítim. Bez tejto pomoci by som mnohé veci nezvládla. Ďakujem za to.

Text a foto: Soňa Krajčovičová

Menej známi svätí

Ako druhú z menej známych svätých pôsobiacich na Slovensku predstavujeme **blahoslavenú Annu Kolesárovú, pannu, mučeníčku.**

Zdroj foto: www.annakolesarova.sk

Anka sa narodila 14. 7. 1928 do jednoduchej roľníckej rodiny vo Vysokej nad Uhom ako tretie dieťa. Jej mama Anna emigrovala do Pensylvánie (USA), kam sa chodilo za prácou. Jej prvý manžel pri práci v bani prišiel o život. Vďaka pomoci rodiny sa vrátila naspäť spolu s dcérou Mary do Vysokej nad Uhom. Vydala sa za brata zosnulého manžela. Narodil sa im syn Michal a dcéra Anka. Anka chodila do ľudovej školy, pomáhala v domácnosti a na gazdovstve. Keď mala trinásť rokov, jej mama ochorela na zápal pľúc a zomrela. Starší brat s otcom pracovali na poliach a Anka sa starala o domácnosť.

Nebolo ľahké v takom mladom veku zamiesiť na chlieb, zabiť hus do polievky, podojiť kravu a z mlieka namútiť maslo. Domáce povinnosti jej nedovoľovali dokončiť si školu, ale nebránili jej modliť sa popri práci modlitbu sv. ruženca, zúčastňovať sa pobožností a púť, vyzdobovať kostol, postarať sa o mladšie deti zo susedstva a budovať hlboké priateľstvá s rovesníkmi. Anka bola milá, obetavá, citlivá, uprednostňovala potreby iných. Bola vychovávaná k skromnosti a mravnej čistote. Z rozprávania mnohých a svedectiev kamarátky Márie Budišovej, susedy p. Podhorinovej sa vie veľa o jej živote. Pokojný život vo Vysokej nad Uhom prerušila druhá svetová vojna. Suseda spomínala na vojnu, keď mesiac v malej pivnici na zemiakoch sa schovávalo 22 ľudí. Záver vojny bol pre Vysočanov veľmi ťažký. Dva mesiace prechádzal obcou front a vonku sa strieľalo. V domoch sa ubytovali nemeckí vojaci a domáci sa schovávali v pivniciach. Večer 21. 11. 1944, pred príchodom frontu, miestny farár Anton Lukáč prišiel do kostola spovedať ľudí. Medzi nimi vyspovedal a dal sv. prijímanie aj Anke, ktorú sprevádzal celým jej krátkym životom (krst, 1. sv. prijímanie, birmovka, pohreb). V ďalší podvečer 22. 11. 1944 prišli sovietske vojská. V osudný večer vošli do pivnice u Kolesárovcov, kde sa schovávalo 9 ľudí, opití ruskí vojaci z oslobodeneckej armády. Jeden z vojakov so zbraňou v ruke uvidel mladé dievča v tmavých šatách. Anka mu dávala chlieb, on ju začal ťahať von, chcel sa jej zmocniť. Keď sa aj napriek vyhrážkam vytrvalo bránila, vojak ju posledný raz okríkol a prikázal jej rozlúčiť sa s otcom. V pivnici zaznelo jej päť slov - Apočko, zbohom a tri mená Ježiš, Mária a Jozef. Po dvoch výstreloch v náručí otca zomrela. Miestny farár, ktorý ju tajne pochoval, napísal do matriky pri jej mene „obeť svätej čistoty“.

Prvým horliťom Ankinho procesu blahorečenia bol jezuita a rodák z Vysokej nad Uhom, páter Michal Potocký. V tej dobe o kresťanstve nebolo dovolené verejne hovoriť. V roku 1998

zaujalo Ankinho hrdinstvo mladú generáciu veriacich, ktorí začali navštevovať jej hrob. Proces Ankinho blahorečenia bol iniciovaný o. Pavlom Hudákom, rektorom Domu Anky Kolesárovej. Svätý Otec František v marci 2018 schválil dekrét o mučeníctve Božej služobníčky Anky Kolesárovej z Vysokej nad Uhom, ktorú v závere druhej svetovej vojny zastrelil ruský vojak. Anna Kolesárová bola slávnostne blahorečená 1. 9. 2018 v Košiciach a jej sviatok bol stanovený na 20. novembra.

V Kostole Sedembolestnej Panny Márie vo Vysokej nad Uhom sa nachádza hlavný relikviár s ostatkami bl. Anny Kolesárovej, autorom ktorého je Marek Husovský. Jeho spodná časť vyjadruje jej krásu. Je vyrobený zo striebra, ktoré je kovom mladých. Vrch - trnie hovorí o jej utrpení, v strede je venček, uprostred ktorého je 53 sedmokrások (koľko je zdravasov v ruženci). Uprostred sedmokrások sa nachádzajú tri zrníčka z Ankinho ruženca, nájdené pri exhumácii pred blahorečením. Za perlou, ktorá znamená čistotu, je relikvia prvého stupňa - Ankina čelová kosť. Celý relikviár je vsadený v pieskovci (P. Ježiš hovorí o múdrom staviteľovi, ktorý stavia dom na skale). Cez Ankin príbeh autor zobrazil relikviár - svätosť, život s Kristom je niečo vzácne ako perla (čistota). Je krásna, ale zároveň život je naplnený utrpením. Neexistuje láska, ktorá by bola bez kríža, prepojená modlitbou, zakorenená v skale, ktorou je Kristus. Neskôr pribudli symboly - prstienok a krížik. Na jej náhrobnom kameni nájdeme nápis „Radšej smrť ako hriech“. Nebojme sa po vzore Anky Kolesárovej aj my byť svedkami viery v Ježiša Krista v našom každodennom živote. Blahoslavená Anka, oroduj za nás!

Zdroje: Inšpiratívni hrdinovia: Mgr. Tomáš Tup-ta, katolícky kňaz a vicerektor Domu Anky Kolesárovej, www.zivotopisysvatych.sk

Spracovala: Jana Čápková

AKO MÔŽEME POMÔČŤ DUŠIAM V OČISTCI

V nedeľu 26.11.2023 sa konala duchovná obnova v našom kostole na tému Duše v očistci. Je to téma aktuálna v každom čase a v každom roku. Avšak obzvlášť v novembri od 1. - 8. môžeme dušiam pomôcť najviac. Oni doslova čakajú na našu pomoc, na každú jednu modlitbu či obeť. Sme si vôbec vedomí tejto povinnosti pomáhať dušiam? Nechceme si ani predstaviť, ako musí trpieť duša, ktorá denne čaká na našu pomoc, a my nereagujeme na jej prosbu, lebo ju nepočujeme. Očistec totiž nie je len hore niekde vedľa neba. V knihách je to pripodobnené ako miesto v zemi či v zemskej sfére. Čas očisťovania sa meria pozemským časom. Pomáhať modlitbami a obetami či svätými omšami dušiam v očistci nie je pre nás len povinnosťou spravodlivosti a lásky, ale aj veľkou výsadou, pretože duše v očistci sú nám nesmierne vďačné za úľavu, ktorú im darujeme, a ochraňujú nás. Duše v očistci sú predurčené k tomu, aby sa stali obyvateľkami a ony samy sa nám bohato odplátia za modlitby a obety, ktoré za nich prinášame a tým skracujeme čas ich nevýslovných bolestí. Nemajú možnosť získať zásluhu, pretože sa pre nich skončil čas pozemského života, ale modlia sa za tých, ktorí im preukazujú dobrodenia. Existuje nespočetné množstvo príkladov milostí, ktoré boli udelené na príhovor duší v očistci. Duše v očistci majú veľkú starosť o nás na zemi, pretože vedia, čo znamená zatratenie pre dušu. Modlia sa za nás, ale s Božím dovolením osobne

zasahujú v našich nebezpečenstvách a v našich bolestiach.

Radost duše pri odchode z očistca je veľkým víťazstvom lásky. Duša si po mnohých trestoch, keď je mimo tela a sveta, nesmierne cení Boha, najvyššie Dobro. Pre dušu je krásne, keď vidí, ako vystupuje do neba ďaleko od svojich trápení tohto sveta. Keď uvidí Boha v jeho úplnej kráse, plesá od radosti a toto svetlo ju naplnia prenikavou múdrosťou súzvuку s pozemskými vecami, ako keby mala sto pozorovacích nástrojov. Žiadna ľudská myseľ si nedokáže predstaviť alebo opísať ohromnú radosť z blaženej hodiny, keď duša očistená odčinením letí do neba, čistá, ako keď ju Boh stvoril, a nesmierne šťastná, že je navždy zjednotená so svojím najvyšším Dobrom, Ježišom Kristom.

Najsvätejšia Mária, Božia Matka, ju sprevádza do neba. A prostredníctvom tej, ktorá dáva duši prvú radosť slávy, duša spieva chválospev vďačnosti: Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi. Lebo zhladal na moju poníženosť a ja vchádzam do večnej blaženosti, do chóru blažených, ktorí ma budú volať blahoslavenou. Veľké veci mi urobil mocou Božej milosti a jeho nekonečná svätosť ma vyzdvihla medzi svätých. Jeho milosrdenstvo ma činí hodnou slávy uprostred oslávených pokolení, povýšených jeho nekonečným milosrdenstvom.

Adriana Žemlová

PAMIATKA ZOSNULÝCH

Sviatok všetkých svätých a Pamiatku zosnulých si pripomíname síce v novembri, ale v srdci každý deň v roku. Len na dušičky sú hroby našich drahých o čosi vyzdobenejšie, o niečo viac svietia, o niečo viac sú navštevované. V tichu sa pomodlíme, zaspomíname, zapálime sviečku.

Tak veľa dušičiek čaká na tých pár dní v novembri, aby sme im svojimi obetami a modlitbami mohli aspoň trochu uľahčiť. Odpočinutie večné, daj im, Pane!

Text a foto: Miroslava Remenárová

Spomienka

Dňa 4. novembra sme sa rozlúčili s našou spoluobčiankou **Františkou Taligovou**, ktorá sa dožila v októbri úctyhodných 105 rokov. Týmto sa stala druhým najstarším človekom v Slovenskej republike. Pri poslednej rozlúčke sa spomenula krásna udalosť, kedy počas druhej svetovej vojny, pri prenasledovaní občanov židovského pôvodu zachránila matku s dieťaťom. Pani Františka vedela trochu po nemecky a na otázku, kto je tá žena a dieťa, odpovedala, že áno, vedia šit'. Totižto nemecky „žid“ a „šit“ je veľmi podobné, tak sa vojaci uspokojili s odpoveďou a odišli. Mnohí slovenskí ľudia, ktorých mená sa už nikdy nedozvieme, pomohli riskantným spôsobom židovským občanom pri vojnovom besnení. Tak, ako naša drahá zosnulá. Odpočinutie večné, daj jej Pane!

Zostavené podľa výpovede rodiny

- R -

TÝŽDEŇ CIRKVI PRE MLADÝCH

Od pondelka 20. novembra sa začal týždeň v Cirkvi pre mladých. V našej farnosti sme ponúkli program po svätých omšiach. Vo štvrtok svätá omša a adorácia pre mladých, v piatok po svätej omši sa mohlo diskutovať na fare, čo využila, bohužiaľ, len jedna osoba.

Marián Vivodík

ČERVENÁ STREDA

V stredu 22. novembra sme mohli pozorovať nielen na Slovensku osvetlené stavby na červeno. Bola to tzv. červená streda, kedy sa celý svet spojil v modlitbe. Červená farba ako symbol mučeníctva upozorňovala na prenasledovanie a diskrimináciu kresťanov vo svete. Podľa štatistiky až 70% útokov s náboženským motívom sa deje na kresťanoch.

Marián Vivodík

SÚŤAŽ O KNIHU

Milí čitatelia, v predchádzajúcom čísle ste sa mohli zapojiť do súťaže o knihu zaslaním správnej odpovede na súťažnú otázku: „Komu je zasvätený farský kostol v Jaslovských Bohuniciach?“ Správna odpoveď je svätému Michalovi archanjelovi. Do krabičky umiestnenej vzhľadom v kostole boli vhozené iba dve odpovede. Vylosovali sme výhercu, ktorým sa stal **p. Jozef Jančovič**. Získava knihu (Ne) kvalifikovaní od amerického autora Stevensa Furticka. Knihu si môže prevziať u p. farára na fare. Prajeme príjemné čítanie!

- R -

Kniha proroka BARUCHA

Biblické okienko

Baruch (hebr. Barúk = »požehnaný«) bol spolupracovník a pisár proroka Jeremiáša. Veľká časť Jeremiášovho proroctva v písomnej forme je Baruchovým dielom. Baruch osobne znášal s Jeremiášom jeho neblahý životný osud. Po páde Jeruzalema ostal s ním istý čas vo vyplienenom meste; potom odviekli obidvoch do

Egypta. O ďalšom Baruchovom živote nemáme hodnoverné správy.

Baruchovo proroctvo je deuterokanonická kniha Starého zákona, ktorá bola pôvodne napísaná v hebrejčine. Posledná 6. hlava knihy uvádza Jeremiášov list, ktorý pôvodne nepatrí k Baruchovmu proroctvu.

Kniha má tri časti. 1. Kajúčne vyznanie a prosba vo forme žalospěvu. Skladá sa z vyznania hriechov a z prosby, v ktorých sa rozvíjajú tradičné témy: vyznanie minulých hriechov, uznanie vlastnej viny, spomienka na tresty Božej spravodlivosti, prosba a dôvera v Božie prisľúbenia.

2. Hymnicko-náučný spev o múdrosti, identifikovanej so Zákomom. Pokiaľ ide o obsah, možno tento hymnicko-náučný spev pokladať za úvahu na tému »Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom«, i keď sa tento výrok nikde explicitne necituje.

3. Povzbudzujúci a potešujúci spev o Jeruzaleme. Táto časť je napísaná vo forme básne, ktorá v rámci rozvíteného proročského videnia ospevuje čas, keď sa budú mŕtvi zajatci vrátiť do vlasti. Babylonské zajatie sa končí a na horizonte sa už ukazuje vyslobodenie.

Teologický význam knihy spočíva v tom, že informuje o živote Božieho ľudu v diaspóre /exile/ a ukazuje, že náboženský život, založený na modlitbe, liturgii, Mojžišovom zákone a mesi-

ášskych očakávaníach, bol nepretržite spojený s Jeruzalemom. Ako Náreky, tak aj Kniha proroka Barucha svedčí o tom, že zásluhou proroka Jeremiáša došlo po babylonskom zajatí i napriek zničeniu Jeruzalema k obnoveniu izraelského spoločenstva, ktoré malo prisľúbenú nádejnú budúcnosť. Dôležitým činiteľom duchovnej obrody bolo čítanie posvätných spisov, najmä Deuterónómia, Jeremiášovho proroctva a Deutero-Izaiáša, čo pomohlo Židom spoznať hlboký dosah hriechu a vzbudilo v nich úprimnú túžbu po obrátení.

Tento krátky proročský spis podáva vynikajúci rozbor hriechu. Hriech je mravný rozvrat, ktorý odporuje Božej spravodlivosti a arogantne zavrhuje múdrosť. Táto pýcha sa prejavuje v odboji proti zákonu a v nezaujme o posolstvo prorokov. Opakom hriechu je ponížený návrat k Bohu, prameňu všetkého dobra a verné zachovávanie zákona, v ktorom Izrael nájde život.

Posledná kapitola, Jeremiášov list, je živou polemikou proti modlárstvu, ukazuje márnosť a bezmocnosť babylonských modiel a varuje pred nimi Židov v diaspóre. Autor povzbudzuje Židov, aby sa nebáli. Vskutku, strach bol jedným z hlavných motívov, ktoré mohli Židov priviesť k modloslužbe.

Marián Vivodík

Zrnká z Knihy proroka Barucha

- *Hľa, my sme dnes v zajatí, kde si nás roztratil na potupu a kliatbu a pre dlh za všetky nepravosti našich otcov, ktorí odpadli od Pána, svojho Boha. 3,8*
- *Nauč sa, kde je múdrosť, kde je sila, kde je rozumnosť, tak poznáš zároveň, kde je dlhý život, kde žitie, kde je svetlo očí a pokoj. 3,14*
- *Blahoslavení sme, Izrael, lebo nám je známe, čo sa ľúbi Bohu. 4,4*
- *Ale v Babylone uvidíte strieborných, zlatých a drevených bohov, ktorých nosia na pleciach a ktorí pohanom nahánajú strach. 6,3*

Začala sa príprava na birmovku

Ku sviatosti birmovania sa nahlásilo 37 mladých ľudí. Na prípravu budeme využívať nové materiály, ktoré sa považujú za jedny z najlepších. Sú obohatené aj o malé ukážky videí. Keďže je 24 stretnutí a budú aj prázdniny, odhadujeme, že samotná sviatosť birmovania bude na jar 2025. Prosim o modlitby za našich mladých ako aj za animátorov.

Marián Vivodík

Čo je nové v kostole

Na spovednici je umiestnená nová svetelná signalizácia. Ak svieti nad vchodom do spovednice zelené svetlo, je voľná - môže sa pristúpiť k sv. spovedi. Ak svieti červené svetlo, treba počkať. Ak nesvieti žiadne svetlo, nespovedá sa. Táto svetelná signalizácia je potrebná hlavne pre tých, ktorí sa prídu vyspovedať a nevedia, či je spovednica voľná a môžu do nej vstúpiť.

Marián Vivodík

ČO JE NOVÉ V ÚTULKU?

I náš útulok zriadený v priestoroch starej fary potrebuje údržbu. A vzhľadom k tomu, že stará budova je postavená z materiálov ako drevo, životnosť sa skraca. Tak tomu nasvedčovali i drevené dosky, ktoré tvorili dlážky v tejto budove. Na niektorých miestach boli diery v podlahe, preto sme sa rozhodli ich vymeniť. Po vybratí boli úplne spráchnivené. Nahradili sme ich pre nás lacnejšou alternatívou, betónovými dlážkami. Na dvor útulku sme si dali doviezť štrk a chlapi spolu s p. farárom sa pustili do práce. Svojpomocne sme si pomohli a obnovili tak priestory starej budovy. Za pomoc patrí všetkým veľká vďaka.

Zároveň sa chceme s vami podeliť o radosť v útulku. Máme klienta, ktorý k nám prišiel úplne slepý a čakali sme na termín, kedy bude operovaný. Následkom sivého zákalu prišiel o zrak a nevidel na obe oči štyri roky. Pretože klient je zadlžený voči zdravotnej poisťovni, zoperovali mu iba ľavé oko. Jeho slová po operácii boli: „Jej, ja vás vidím.“ Dnes vidí vďaka tímu Oftalmologického oddelenia Fakultnej nemocnice v Trnave aspoň na jedno oko a je za to veľmi vďačný. Keď sme sa ho pýtali, aký je to pocit znovu vidieť, povedal: „Neviete si pred-

staviť, aké to bolo, iba tma, tma a tma.“ Vďaka ti, Pane, za oko, ktorým môžeme vidieť krásu tohto sveta. Vďaka ti, Pane, za zdravie, i keď nie je úplné. No stačí aj málo, vidiac trápenia iných. Vďaka ti, Pane, za všetko, čo nám dávaš, lebo bez tvojej pomoci by sme nemali nič.

Adriana Žemlová

Foto: Operačný tím Oftalmologického odd. FN Trnava